

Sygn. akt VI GC 205/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym

przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak-Sobierajska

protokolant st. sekr. sąd. Bożena Gościńska

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2017 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) S.A. w W.

przeciwko (...) sp. z o.o.

w T.

o zapłatę

1) oddała powództwo;

2) zasądza od powoda Banku (...) S.A. w W. na rzecz pozwanego (...) sp. z o.o. w T. kwotę 10.817,00 zł (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 205/17

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) S.A. w W. w pozwie w postępowaniu nakazowym przeciwko pozwanemu (...) sp. z o.o. w T., wniesionym w dniu 12 czerwca 2017 r. (data stempla pocztowego na kopercie) domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 900.000,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Jednocześnie powód wskazał, iż w dniu 30 kwietnia 2015 r. nastąpiła zmiana nazwy z Bank (...) na Bank (...) S.A.

W uzasadnieniu pozwu powód wyjaśnił, iż w dniu 15 czerwca 2012 r. na podstawie umowy kredytu obrotowego w rachunku bieżącym, udzielił M. F. (1) prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...)H.U. (...) M. F. (1) kredytu w wysokości 1.500,000,00 zł na okres 12 miesięcy, tj. od dnia 15 czerwca 2012 r. do dnia 14 czerwca 2013 r. Zabezpieczeniem spłaty kredytu była umowa poręczenia nr (...)z dnia 15 czerwca 2012 r., zawarta między powodem, a pozwanym. Zgodnie z tą umową odpowiedzialność pozwanego była ograniczona do kwoty 900.000,00 zł, co stanowiło 60 % zadłużenia z tytułu kapitału kredytu. Warunki wykonania umowy poręczenia regulowała umowa o współpracy z dnia 20 lipca 2009 r.

Wobec barku terminowej spłaty kredytu, powód pismem z dnia 5 lutego 2012 r., wypowiedział umowę kredytu, a w dniu 18 kwietnia 2013 r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), któremu Sąd Rejonowy w Bydgoszczy nadał klauzulę wykonalności postanowieniem z 24 lipca 2014 r. W oparciu o ten tytuł została wszczęta egzekucja przeciwko kredytobiorcy przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu. Postanowieniem z dnia 27 października 2016 r. postępowanie egzekucyjne zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Dalej powód wskazał, iż pismem z dnia 27 stycznia 2017 r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 900.000,00 zł, jednakże pozwany odmówił, powołując się na to, iż do żądania zapłaty nie dołączono bankowego tytułu egzekucyjnego wraz z klauzulą wykonalności, podczas gdy dokumenty te zostały przedłożone. Następnie powód powołał się na postanowienia umowne z umowy o współpracy.

Zarządzeniem z dnia 28 lipca 2017 r. Przewodniczący stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i zarządził skierowanie sprawy do rozpoznania w trybie upominawczym (k. 83).

W dniu 27 września 2017 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 87).

Pozwany zaskarżył nakaz sprzeciwem wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany zarzucił, iż poręczenie udzielone na podstawie umowy z dnia 15 czerwca 2012 r. wygasło z dniem 1 sierpnia 2013 r., a nadto powód nie udowodnił wysokości roszczenia. Pozwany wskazał, że Bank po raz pierwszy zwrócił się do pozwanej spółki z żądaniem zapłaty poręczenia w dniu 17 czerwca 2013 r., kiedy to wpłynęło do pozwanej „pismem żądanie zapłaty” datowane na dzień 11 czerwca 2013 r. Zgodnie z § 12 ust. 2 umowy o współpracy, do wezwania należało dołączyć dokumenty lub potwierdzone za zgodność z oryginałem przez upoważnionego pracownika banku kopie dokumentów wymienionych w tym przepisie. Powód nie przedłożył pozwanemu wszystkich wymaganych dokumentów, czym naruszył postanowienia umowy o współpracy. Pozwany wezwał powoda do uzupełnienia brakujących dokumentów, pismo zostało odebrane przez powoda w dniu 2 lipca 2013 r. W odpowiedzi powód wskazał, iż nie dysponuje tytułem wykonawczym albowiem bankowy tytuł egzekucyjny nie został jeszcze zaopatrzony w klauzulę wykonalności. Nie dostarczył też oryginałów lub potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii wezwań skierowanych do dłużników scedowanych wierzytelności wraz z potwierdzeniami odbioru, co w świetle § 13 tej umowy skutkowało bezwarunkowym wygaśnięciem zobowiązania z tytułu udzielonego poręczenia, a więc już w dacie wytoczenia niniejszego powództwa jego zobowiązanie nie istniało. Pozwany wskazał dalej, iż powód po 3 latach od upływu terminu ważności poręczenia oraz po ponad 3 latach od wygaśnięcia poręczenia, zwrócił się ponownie do pozwanego o zapłatę poręczenia – pismem z dnia 23 stycznia 2017 r. Do tego pisma powód załączył wymagane dokumenty. Zdaniem pozwanego nie było dopuszczalne ponowne skuteczne wezwanie go do realizacji poręczenia, albowiem poręczenie już wygasło w dniu 1 sierpnia 2013 r.

Ponadto pozwany zarzucił, iż powód nie udowodnił wysokości dochodzonego roszczenia; wprawdzie przedłożył on wyciągi z ksiąg bankowych, jednakże obecnie w świetle art. 95 ustawy Prawo bankowe wyciągi z ksiąg bankowych nie korzystają z mocy dokumentów urzędowych i są traktowane jak dokumenty prywatne. Zarzucił też, iż nie miał możliwości zbadania stanu zadłużenia M. F. (1) wynikającego z umowy kredytowej, za którą poręczył, a w szczególności nie był w stanie zweryfikować czy zadłużenie kredytobiorcy względem banku nie zmniejszyło się wskutek podjętych przez bank czynności windykacyjnych.

Ponadto pozwany zwrócił uwagę, iż nie jest to pierwszy spór między stronami. W analogicznej sprawie zakończonej wydaniem w dniu 16 listopada 2016 r. wyroku, Sąd Apelacyjny w Gdańsku oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 12 stycznia 2016 r., który podzielił stanowisko pozwanego. (k. 91 - 97).

Powód w odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty podtrzymał stanowisko prezentowane w pozwie. Dodatkowo wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu bankowości na okoliczność wysokości oraz zasadności

roszczenia powoda stwierdzonego bankowym tytułem egzekucyjnym nr (...) z dnia 18 kwietnia 2013r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, postanowieniem z dnia 24 lipca 2013 r.

Zdaniem powoda, prawidłowo zrealizował on wszystkie obowiązki umowne dostarczając pozwanemu wymagane dokumenty i to bez przekroczenia terminu określonego w § 13 umowy o współpracy. Podkreślił po pierwsze, że pozwany w piśmie z dnia 1 lipca 2013 r. nie informował go, że dokumenty przedstawione przez powoda z pismem z 11 czerwca 2013 r. powinny być w oryginale lub poświadczone za zgodność z oryginałem przez pracownika powoda. Wraz z pismem z 12 lipca 2013 r. uzupełnił wszystkie niezbędne dokumenty i wyjaśnił dlaczego nie może przedłożyć postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności. Zdaniem powoda chybiony jest zatem zarzut pozwanego, iż roszczenie wygasło z dniem 1 sierpnia 2013 r.

Dodatkowo powód podkreślił, iż w dacie żądania przez pozwanego przedłożenia mu klauzuli wykonalności przeciwko dłużnikowi nie dysponował jeszcze takim dokumentem, gdyż Sąd Rejonowy nadał tę klauzulę dopiero postanowieniem z dnia 24 lipca 2013 r. (k. 154-158).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 20 lipca 2009 r. powód (...) S.A. w W. zawarł z pozwanym (...) sp. z o.o. w T. umowę o współpracy, której przedmiotem było określenie współpracy pomiędzy stronami w szczególności przy udzielaniu poręczeń spłaty kredytów i pożyczek udzielanych przez powodowy bank mikro, małym lub średnim przedsiębiorcom działającym na terenie województwa (...).

Stosownie do § 12 tej umowy, w celu realizacji poręczenia Bank powinien zwrócić się do Funduszu z pisemnym żądaniem zapłaty w terminie ważności poręczenia przedłużonego o 3 miesiące z zastrzeżeniem, że w przypadku wszczęcia przez Bank postępowania windykacyjnego, termin do wystąpienia z żądaniem zapłaty ulega przedłużeniu do dnia zakończenia tego postępowania przedłużonego o 3 miesiące. Do żądania zapłaty Bank zobowiązany był dołączyć dokumenty lub kopie poświadczone za zgodność z oryginałem przez upoważnionego pracownika Banku zawierające:

- potwierdzenie, że żądana kwota stała się wymagalna w okresie ważności poręczenia,
- potwierdzenie skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu/pożyczki,
- bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony przeciwko (...), a także innym osobom dającym zabezpieczenie kredytu wraz z sądową klauzulą wykonalności, ewentualnie postanowienie właściwego organu o wykreśleniu dłużnika z rejestru, w którym jest on ewidencjonowany,
- dokumenty potwierdzające podjęcie czynności windykacyjnych zgodnie z treścią niniejszej umowy.

W razie nieprzedstawienia ww. dokumentów Bank zobowiązany był podać i udokumentować przyczyny niemożności ich przedstawienia. Fundusz dokonywał zapłaty z tytułu poręczenia w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania zapłaty, do którego dołączono ww. dokumenty.

Z kolei zgodnie z § 13 umowy o współpracy, zobowiązanie Funduszu z tytułu udzielonego poręczenia bezwarunkowo wygasło, jeżeli Bank nie przedłożył dokumentów określonych w § 12 umowy w nieprzekraczalnym terminie 30 dni od dnia otrzymania pisma Funduszu wzywającego do ich uzupełnienia.

Dowód: odpis umowy o współpracy wraz z wykazem załączników i dokumentów k.27-34, aneks nr (...) z dnia 18 czerwca 2010 r. k. 35-36.

W dniu 15 czerwca 2012 r. Bank (...) S.A. w W. zawarł z M. F. (1), prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) .H.U. (...), umowę kredytu obrotowego w rachunku bieżącym nr (...) do kwoty 1.500.000,00 zł. W § 5 umowy ustanowiono zabezpieczenia spłaty kredytu, tj.:

- przewłaszczenie oznaczonych co do gatunku zapasów magazynowych (złom), stanowiących własność kredytobiorcy, znajdujących się w siedzibie jego firmy, o wartości 1.500.000,00 zł wraz z przeniesieniem praw z umowy ubezpieczenia na kwotę min. 1.500.000,00 zł,

- poręczenie według prawa cywilnego K- (...) sp. z o.o. w kwocie 900.000,00 zł,

- pełnomocnictwo do dysponowania rachunkiem bieżącym klienta w (...) S.A. O/O T., nr rachunku (...).

Dowód: odpis umowy kredytowej k. 18-25, zeznania świadka B. M. k. 175v - 176, 00:52:11 - 01:19:28.

W ramach umowy o współpracy pozwany Fundusz oświadczeniem z dnia 15 czerwca 2012 r. poręczył za spłatę powyższego kredytu do kwoty 900.000,00 zł z terminem ważności poręczenia do dnia 14 czerwca 2013 r.

Dowód: poręczenie nr (...) k. 26, zeznania świadka B. M. k. 175v - 176, 00:52:11 - 01:19:28.

W dniu 17 września 2012 r. powód zawarł z kredytobiorcą aneks nr (...) do powyższej umowy kredytowej, na mocy którego ustanowiono dodatkowe zabezpieczenie w formie przelewu wierzytelności od kontrahentów. Pozwany Fundusz wyraził zgodę na zmianę umowy kredytowej w oparciu o powyższy aneks.

Dowód: aneks nr (...) k. 25, zgoda poręczyciela k. 25 v, zeznania świadka B. M. k. 175v - 176, 00:52:11 - 01:19:28.

Pismem z dnia 11 czerwca 2013 r., które wpłynęło do pozwanego 17 czerwca 2013 r., powód wezwał pozwanego do zapłaty udzielonego poręczenia tj. kwoty 900.000,00 zł w terminie 30 dni otrzymania niniejszego żądania (zgodnie z § 12 ust. 4 umowy o współpracy). Powód wskazał, iż na podstawie § 12 ust. 2 umowy o współpracy do żądania przedkłada:

1. potwierdzenie, że żądana kwota stała się wymagalna w okresie ważności poręczenia:

- kopia bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 18 kwietnia 2013 r.

2. potwierdzenie wypowiedzenia umowy kredytu:

- wypowiedzenie umowy z dnia 5 lutego 2013 r.,

3. bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony przeciwko (...), a także innym osobom dającym zabezpieczenie kredytu wraz z sądową klauzulą wykonalności, ewentualnie postanowienie właściwego organu o wykreśleniu dłużnika z rejestru, w którym jest on ewidencjonowany:

- kopia bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 18 kwietnia 2013 r. wraz z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności,

4. dokumenty potwierdzające podjęcie czynności windykacyjnych:

- wezwanie M. F. do zapłaty z dnia 15 marca 2013 r.,
- wezwanie syndyka (...) do wejścia na teren przechowywania przewłaszczeń,
- wezwanie do spełnienia świadczenia wydania rzeczy z dnia 3 kwietnia 2013 r. skierowane do M. F. poprzez Naczelnika Aresztu Śledczego w T.,
- wniosek o nadanie klauzuli wykonalności (...) nr (...),
- mail do (...) z 14 maja 2013 r. w sprawie spotkania z kwietnia 2013r. w S.,
- wniosek o nadanie klauzuli wykonalności (...) co do wydania rzeczy nr (...) z dnia 28 maja 2013 r.

Dowód: pismo z 11.06.2013 r. k. 102, załączniki: wezwanie z 13.03.2013 r. k. 58, wypowiedzenie umowy kredytu k. 41, (...) nr (...) k. 44-46, 104-106, wniosek k. 49, zeznania świadka B. M. k. 175v - 176, 00:52:11 - 01:19:28, zeznania świadka A. W. k. 174v - 175, 00:12:57 - 00:50:29.

Pozwany pismem z dnia 1 lipca 2013 r. udzielił odpowiedzi na powyższe żądanie zapłaty wzywając powoda o jego uzupełnienie poprzez złożenie dokumentów, o których mowa w § 12 pkt 3 i 4 umowy o współpracy, tj. bankowego tytułu egzekucyjnego wraz z sądową klauzulą wykonalności, wezwania skierowanego do dłużników scedowanych wierzytelności wraz z potwierdzeniami ich odbioru i ewentualnymi odpowiedziami. Powód otrzymał to pismo w dniu 2 lipca 2013 r.

Dowód: pismo wraz z potwierdzeniem odbioru k.107 i k.108, zeznania świadka B. M. k. 175v - 176, 00:52:11 - 01:19:28, zeznania świadka A. W. k. 174v - 175, 00:12:57 - 00:50:29.

Odpowiadając na powyższe żądanie, powód pismem z dnia 12 lipca 2013r., które wpłynęło do pozwanego w dniu 18 lipca 2013 r., przesłał pozwanemu kopie wezwań do dłużników scedowanych wierzytelności wraz z potwierdzeniem odbioru oraz poinformował, iż Bank nie dysponuje na dzień odpowiedzi tytułem wykonawczym przeciwko M. F. (1), ponieważ (...) nr (...) nie został jeszcze zaopatrzony w klauzulę wykonalności, pomimo złożenia do Sądu wniosku w kwietniu 2013 r.

Dowód: pismo powoda z dnia 12.07.2013 r. k. 109, zeznania świadka B. M. k. 175v - 176, 00:52:11 - 01:19:28, zeznania świadka A. W. k. 174v - 175, 00:12:57 - 00:50:29.

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w sprawie sygn. akt (...), nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...), wystawionemu przez Bank (...) S.A. w W. w dniu 18 kwietnia 2013 r. przeciwko dłużnikowi M. F. (1).

Dowód: odpis postanowienia k. 47.

Powód nie przedłożył tego postanowienia pozwanemu Funduszowi, mimo iż upłynął jeszcze termin do uzupełnienia dokumentów.

Dowód: zeznania świadka B. M. k. 175v - 176, 00:52:11 - 01:19:28, zeznania świadka A. W. k. 174v - 175, 00:12:57 - 00:50:29.

W dniu 21 sierpnia 2013 r. Bank (...) S.A. sporządził wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Brak daty wpływu tego wniosku do komornika.

Dowód: wniosek k. 50.

Z kolei pismem z dnia 22 sierpnia 2013 r. pełnomocnik powoda skierował do pozwanego ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 900.000,00 zł w terminie 3 dni od otrzymania wezwania. Pismo to wpłynęło do pozwanego 26 sierpnia 2013 r. Jednocześnie pełnomocnik powoda poinformował pozwanego w tym piśmie, iż Bank uzyskał tytuł wykonawczy i wszczął przeciwko dłużnikowi postępowanie egzekucyjne. Wskazał też, iż w załączeniu przesyła poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię tytułu wykonawczego oraz wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

Dowód: wezwanie do zapłaty k.110 - 111.

Pomimo tego wezwania powód nie wystąpił przeciwko pozwanemu na drogę sądową.

Bezsporne oraz **dowód:** zeznania świadka B. M. k. 175v - 176, 00:52:11 - 01:19:28.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu P. S., postanowieniem z dnia 27 października 2016 r., umorzył postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

Dowód: postanowienie k. 52 – 53.

Pismem z dnia 23 stycznia 2017 r. powód ponownie wezwał pozwanego do zapłaty udzielonego poręczenia tj. kwoty 900.000,00 zł w terminie 30 dni od otrzymania niniejszego żądania (zgodnie z § 12 ust. 4 umowy o współpracy). Do tego żądania powód dołączył kopie dokumentów poświadczonych za zgodność z oryginałem przez pracownika Banku.

Dowód: pismo z 23.01.2017 r. k. 54 – 56, załączniki k. 58 – 75, zeznania świadka B. M. k. 175v - 176, 00:52:11 - 01:19:28, zeznania świadka A. W. k. 174v - 175, 00:12:57 – 00:50:29.

Odpowiadając na powyższe żądanie pozwany, w piśmie z dnia 6 lutego 2017 r. oświadczył, iż jego zobowiązanie z tytułu udzielonego poręczenia wygasło wobec nieprzedłożenia przez powoda dokumentów wymienionych w § 12 ust. 2 punkt 3 umowy o współpracy tj. bankowego tytułu egzekucyjnego wraz z klauzulą wykonalności.

Dowód: pismo z 06.02.2017 r. k. 57, zeznania świadka B. M. k. 175v - 176, 00:52:11 - 01:19:28, zeznania świadka A. W. k. 174v - 175, 00:12:57 – 00:50:29.

Z dniem 30 kwietnia 2015 r. nastąpiła zmiana nazwy powoda z Bank (...) S.A. na Bank (...) S.A., wskutek połączenia Banku (...) S.A. (spółka przejmująca) z (...) Bank (...) S.A. (spółka przejmowana) w trybie art. 492 § 1 k.s.h.

Dowód: odpis z KRS k. 7-17.

Przed tutejszym Sądem toczyła się podobna sprawa między stronami. Wyrokiem z dnia 12 stycznia 2016 r. Sąd Okręgowy w Toruniu w sprawie VI GC 107/15 uchylił nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym i oddalił powództwo. Następnie Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 16 listopada 2016 r. oddalił apelację powoda.

Dowód: dokumenty w aktach VI GC 107/15, odpisy k. 115 – 142.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy został ustalony w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty, dokumenty zawarte w aktach sprawy VI GC 107/15 oraz zeznania świadków B. M. i A. W..

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów albowiem ich prawdziwość nie budziła wątpliwości. Dokumenty urzędowe stanowiły dowód tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.). Takimi dokumentami były orzeczenia Sądów, uzasadnienia do wyroków w sprawie VI GC 107/15, postanowienie komornika. Natomiast dokumenty prywatne stanowiły dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.) i w tym znaczeniu przedstawione przez strony dokumenty nie zostały skutecznie zakwestionowane.

Nie ulega wątpliwości, iż przedłożone przez powoda bankowe tytuły egzekucyjne są dokumentami prywatnymi, a nie urzędowymi. Stosownie bowiem do art. 95 ust. 1a prawa bankowego, w postępowaniu cywilnym w odniesieniu do ksiąg rachunkowych banków i sporządzonych na ich podstawie wyciągów oraz innych oświadczeń podpisanych przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzonych pieczęcią banku, jak również sporządzonych w ten sposób pokwitowań odbioru należności nie obowiązuje moc prawna dokumentów urzędowych.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. M. albowiem były logiczne, spójne i zgodne z zebranymi dokumentami. Świadek jest pracownikiem pozwanego Funduszu, zajmuje się windykacją i współpracą z bankami. Świadek potwierdziła m.in., iż pierwsze żądanie zapłaty poręczenia ze strony powoda miało miejsce w czerwcu 2013 r. i wówczas powód nie dostarczył pozwanemu bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, a także

dokumentów w oryginale lub poświadczonych za zgodność z oryginałem przez pracownika banku. Świadek zeznała również, iż braki te nie zostały usunięte w terminie 30 dni od otrzymania pisma pozwanego.

W ocenie Sądu co do zasady wiarygodne były też zeznania świadka A. W., która do czerwca 2017 r. była prezesem zarządu pozwanego. Świadek przedstawiła jakie wymogi formalne muszą być spełnione aby nastąpiła zapłata kredytu przez pozwanego. Zeznania te znalazły potwierdzenie w zgromadzonych dokumentach oraz w zeznaniach B. M.. Świadek zeznała także, iż pozwany współpracował z kilkoma bankami, z którymi miał podpisaną umowę o współpracę. Te umowy były podobne do siebie, a kwestie poręczeń w zasadzie się nie różniły. Potwierdziła także fakt wygaśnięcia poręczenia w świetle § 13 umowy o współpracy. Świadek nie pamiętała jednak szczegółów dotyczących tego konkretnego przypadku, co nie umniejsza jednak wiarygodności świadka, albowiem z racji sprawowanej u pozwanego funkcji, nie zajmowała się osobiście wszystkimi sprawami.

Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu bankowości na okoliczność wysokości oraz zasadności roszczenia powoda stwierdzonego bankowym tytułem egzekucyjnym nr (...) z dnia 18 kwietnia 2013r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, postanowieniem z dnia 24 lipca 2013 r., wynikającego z umowy kredytu obrotowego w rachunku bieżącym z dnia 15 czerwca 2012 r. Zasadność roszczenia jest bowiem przedmiotem badania przez Sąd, a nie biegłego. Natomiast odnośnie do wysokości zadłużenia, to powód przedstawił m.in. postanowienia o umorzeniu postępowań egzekucyjnych przeciwko dłużnikowi z 6 lutego 2015 r. i 27 października 2016 r. W tym miejscu należy przypomnieć, iż były jeszcze inne zabezpieczenia spłaty kredytu – cesja wierzytelności i umowa przewłaszczenia rzeczy oznaczonych co do gatunku.

W dniu 28 października 2013 r. Bank wystawił (...) wydania rzeczy nr 127a/2013, zaopatrzone przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 28 stycznia 2014 r. (k. 59, 60-61, 68-69,70-74). Egzekucja prowadzona na podstawie tego tytułu wykonawczego również została umorzona wobec stwierdzenia jej bezskuteczności (k. 75). Następnie w dniu 8 czerwca 2017 r. powód sporządził wyciąg z ksiąg bankowych, stanowiący także dokument prywatny Banku. Z treści wyciągu wynika, iż kapitał w ogóle nie był spłacany. Tymczasem w mowie końcowej pełnomocnik powoda oświadczył, iż w pierwszym roku od zawarcia umowy kredytobiorca spłacał kredyt, dlatego czynności windykacyjne były podjęte późno w stosunku do terminu ważności poręczenia. W tej sytuacji należało uznać, iż twierdzenia powoda w tym zakresie były sprzeczne. Powód powinien przedstawić harmonogram spłaty z uwzględnieniem wpłaconych kwot. Dopiero w przypadku skutecznego zakwestionowania wysokości wpłat, można byłoby ewentualnie rozważyć konieczność przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego, jednakże nie na w ten sposób sformułowaną tezę dowodową. Biegły nie może bowiem wyręczać strony w sprecyzowaniu wysokości jej roszczenia.

Według Sądu Okręgowego pozwany wykazał, iż udzielone przez niego poręczenie wygasło z uwagi na niewywiązanie się powoda z obowiązku przedstawienia mu wszystkich dokumentów, o których mowa w § 12 ust. 2 umowy o współpracy z dnia 20 lipca 2009 r. Jak wynika z poczynionych wyżej ustaleń faktycznych, powód wzywając pozwanego do realizacji poręczenia pisemnym żądaniem z dnia 17 czerwca 2013 r. nie załączył bankowego tytułu egzekucyjnego wraz z sądową klauzulą wykonalności oraz wezwania do dłużników scedowanych wierzytelności wraz z potwierdzeniem ich odbioru oraz ewentualnymi odpowiedziami. Ponadto załączone kopie dokumentów nie były potwierdzone za zgodność z oryginałem przez pracownika Banku. Wobec tego pozwany pismem z dnia 1 lipca 2013 r. wezwał powoda do przedłożenia brakujących dokumentów. Powyższe pismo powód otrzymał w dniu 2 lipca 2013 r., a zatem w świetle § 13 umowy o współpracy powód miał obowiązek dostarczyć pozwanemu te brakujące dokumenty w terminie 30 dni tj. do dnia 1 sierpnia 2013 r. Jeszcze w lipcu powód udzielił odpowiedzi, że nie dysponuje bankowym tytułem egzekucyjnym zaopatrzonym w klauzulę, ponieważ Sąd nie nadał jeszcze klauzuli, mimo złożenia wniosku oraz nadesłał kopie dokumentów wymienionych w piśmie z 1 lipca 2013 r., lecz nie poświadczone za zgodność z oryginałem. Zdaniem Sądu, brak w piśmie pozwanego wzywającego do uzupełnienia dokumentów, wskazania, że należy złożyć oryginały dokumentów lub ich poświadczone kopie, nie powoduje, że taki obowiązek nie istniał. Wynika on wprost z umowy o współpracy, której treść była doskonale znana powodowi, umowa ta łączyła strony od 2009 r. Nie ulega wątpliwości, iż

strony są profesjonalistami i należy od nich wymagać starannego działania. Pozwany nie miał obowiązku wskazywać powodowi w jakiej formie powinny być złożone dokumenty, skoro było to w sposób jasny ustalony w umowie.

Powód przesłał wymagane, a także poświadczony za zgodność z oryginałem dokumenty, dopiero wraz z pismem z dnia 23 stycznia 2017 r. Nie ma racji powód twierdząc, iż skoro wyjaśnił dlaczego nie została nadana klauzula wykonalności, to pozwany nie miał podstaw do złożenia oświadczenia o wygaśnięciu poręczenia.

Powód wskazał też, iż § 12 ust. 1 umowy o współpracy daje mu możliwość zaspokojenia roszczenia w dwojaki sposób. Może on dokonać tego w trybie § 12 ust. 1 pkt 1, czyli zgłosić żądanie zapłaty w terminie ważności poręczenia przedłużonego o 3 miesiące z zastrzeżeniem pkt 2, bądź w trybie § 12 ust. 1 pkt 2, tj. w przypadku wszczęcia przez Bank postępowania windykacyjnego, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 9, w okresie o którym mowa w pkt 1, termin do wystąpienia z żądaniem zapłaty ulega przedłużeniu do dnia zakończenia tego postępowania przedłużonego o 3 miesiące. Zdaniem powoda, fakt, że skorzystał najpierw z tej pierwszej drogi, nie oznacza, iż nie może potem skorzystać z trybu określonego w § 12 ust. 1 pkt 2.

Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem powoda. Skoro powód pierwotnie zdecydował się na pierwszy tryb realizacji poręczenia, to zgodnie z § 12 ust. 2 powinien dołączyć już do pisma z czerwca 2013 r. dokumenty wymienione w tym paragrafie. Jak już wskazano, powód nie uczynił tego. W ocenie Sądu nie budzi żadnych wątpliwości fakt, że obowiązek przedłożenia dokumentów w terminie 30 dni od dnia otrzymania pisma pod rygorem wygaśnięcia poręczenia należy wiązać z doręczeniem dokumentów w tym terminie tj. otrzymania ich przez pozwanego. pozwany otrzymał dokumenty dopiero 24 stycznia 2017 r.

Nie ma też racji powód twierdząc, iż nie było możliwe wcześniejsze doręczenie pozwanemu klauzuli wykonalności, przecież mógł wcześniej wystąpić do Sądu ze stosownym wnioskiem. tym bardziej, iż powód wiedział, iż ważność poręczenia kończy się 14 czerwca 2013 r., a przedłużona ważność 14 września 2013 r. Istotniejsze jest jednak to, że klauzula wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) została nadana postanowieniem z dnia 24 lipca 2013 r. Powód mógł więc jeszcze przed upływem 30 dniowego terminu dostarczyć tytuł wykonawczy pozwanemu. Zatem to z przyczyn obciążających powoda nie doszło do przedłożenia pozwanemu w terminie powyższego tytułu wykonawczego. Oczywiście 30 dniowy termin mógłby być zachowany, pod warunkiem poświadczenia za zgodność wszystkich dokumentów. To przez zaniedbanie ze strony powoda doszło do nieuzupełnienia dokumentów dla skuteczności realizacji poręczenia.

Brzmienie § 13 umowy o współpracy jest jasne i stanowcze – zobowiązanie Funduszu z tytułu udzielonego poręczenia bezwarunkowo wygasa, jeżeli Bank nie przedłoży dokumentów określonych w § 12 w nie przekraczalnym terminie 30 dni od dnia otrzymania pisma Funduszu wzywającego do ich uzupełnienia. W świetle przeprowadzonych dowodów należy zgodzić się, ze stanowiskiem pozwanego, iż skoro powód do dnia 1 sierpnia 2013 r. nie przedłożył wymaganych dokumentów, to poręczenie tego dnia bezwarunkowo wygasło. Chybione było twierdzenie powoda, iż pismem z 23 stycznia 2017 r. mógł wystąpić o realizację poręczenia w drugim trybie i zmieścił się w terminie przewidzianym w § 12 ust. 1 pkt 2. Taka interpretacja umowy byłaby sprzeczna z intencją stron przy jej zawieraniu. Celem umowy zapewne nie było umożliwienie Bankowi skorzystania z drugiego trybu realizacji poręczenia na wypadek gdyby nie spełnił wymogów formalnych pierwszego. Terminy wymienione w § 12 są to terminy alternatywne, których nie można łączyć, co wynika wprost z § 13. Należało więc przyjąć, iż żądanie zapłaty z dnia 23 stycznia 2017 r. było bezskuteczne wobec wygaśnięcia poręczenia w dniu 1 sierpnia 2013 r.

W tym miejscu należy podkreślić, iż wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, a więc windykacja, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 9, został złożony już po wygaśnięciu poręczenia. Nadmienić też trzeba, iż w myśl tego paragrafu windykacja zadłużenia to: czynności prawne i faktyczne podejmowane przez Bank, po wypowiedzeniu umowy kredytu, zmierzające do odzyskania należności Banku w szczególności poprzez:

1) sądowe postępowanie egzekucyjne,

- 2) postępowanie zmierzające do przejęcia składników majątku na podstawie zawartych umów,
- 3) postępowanie likwidacyjne lub upadłościowe,
- 4) postępowanie naprawcze oraz procedury zmierzające do zawarcia ugody z dłużnikiem.

W świetle tego, wypowiedzenie umowy kredytu, wezwanie do zapłaty, wystawienie (...), złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, nie mieściły się w pojęciu „windykacji zadłużenia”. W omawianym przypadku windykacja była realizowana w momencie złożenia wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

W ocenie Sądu zasadny jest też zarzut pozwanego kwestionujący wysokość dochodzonego roszczenia. Jak już wskazano, wprawdzie powód w celu wykazania wysokości żądania pozwu powołał się na dokumenty prywatne, w tym wyciąg z ksiąg bankowych, jednakże w oparciu o ten prywatny dokument pozwany nie miał możliwości zbadania stanu zadłużenia M. F. (1) wynikającego z umowy kredytowej, za którą poręczył. Z dokumentów powoda nie wynika czy zadłużenie kredytobiorcy względem powodowego Banku nie zmniejszyło się wskutek wpłat, na które powołał się pełnomocnik powoda, o czym była mowa wyżej. Ponadto powód nie wykonał także obowiązku wynikającego z art. 880 k.c.

Mając na uwadze powyższe Sąd, na podstawie § 13 umowy o współpracy w zw. z art. 876 k.c. a contrario oddalił powództwo z uwagi na wygaśnięcie poręczenia.

O kosztach procesu orzeczone Sąd orzekł na mocy art. 98 §1 i 3 k.p.c. w myśl zasady odpowiedzialności strony za wynik sprawy. Na zasądzone koszty procesu w łącznej kwocie 10.817,00 zł złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika procesowego pozwanego będącego radcą prawnym w wysokości minimalnej stawki tj. 10.800,00 zł oraz uiszczona opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł (pkt II wyroku).